

РЕШЕНИЕ

№ 6143

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4936** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Д. С., чрез адв. В. И., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С1036-0456154/28.04.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че съобразно процедурата по издаване на индивидуален административен акт, административният орган е следвало да издаде уведомление за започване на производството по издаване на ИАА, тъй като то гарантира правото на засегнатото лице да обжалва акта и да иска спиране на изпълнението му. „С.-съобщение“, залепен на видно място в търговския обект, не може да се приеме като уведомление за започване на процедура по издаване на ИАА, а липсата му лишава дружеството от възможността да изложи възраженията си, съответно заповедта се явява издадена при неизяснена фактическа обстановка. Посочва се, че органите по приходите, извършили проверката, не са представили доказателства, че са оправомощени да извършват проверки в търговски обекти, а дори и да съществува заповед, от която да следват такива правомощия, то тя не е цитирана

в нито един от процесните П., АУАН и заповед за налагане на ПАМ. Твърди се, че обжалваната заповед е издадена преди на дружеството да бъде връчено наказателно постановление, поради което търговецът е лишен от възможността, предвидена с чл. 187, ал. 4 от ЗДДС. Изложени са доводи, че при определяне на продължителността на срока на ПАМ, който в случая е 14 -дневен, административният орган е изложил бланкетно мотивите си за тежестта на извършеното нарушение, като не е съобразил липсата на системност на нарушението, местоположението на търговския обект, стойността на неотразената продажба и в каква степен тя е нанесла вреди на фиска. Твърди се, че наложената ПАМ за срок от 14 дни би довела до уронване на репутацията на търговеца, както и че неблагоприятните санкционни последици за него са несъразмерни с извършеното нарушение, което е в противоречие с разпоредбите на чл.6 АПК. Иска се от съда да отмени оспорената заповед и да присъди в полза на жалбоподателя разносните по делото.

Ответникът - началник на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. Р., изразява становище за неоснователност на жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 15.04.2021 г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за дрехи, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма].

При проверката е констатирано, че търговецът [фирма], в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18), при извършена контролна покупка на колан на стойност 6,00 лв., платена в брой, не е издал фискален бон от фискалното устройство в обекта модел „Датекс“ с ИН на ФУ DT828245 и ФП №02828245 или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. Плащането е прието от А. И. Д.- продавач-консултант, присъствала по време на проверката. За извършената продажба не е отпечатан фискален бон от наличното и работещо фискално устройство или друг документ за регистриране на продажбата. За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА №0456154/15.04.2021 г., в който е отразено, че към момента на проверката, в търговския обект са присъствали две лица в трудови правоотношения с търговеца и едно самоосигуряващо се лице – М. С. - управител на ЕМ ЕНД ДИ 2017" Е.. На проверяващите са предоставени всички необходими документи за ФУ, както и книга за дневни финансови отчети. От разчетената касова наличност от ФУ са установени продажби на стойност от 30.00 лева при фактическа касова наличност в размер на 36.00 лева. Към протокола от проверката е приложен дневен финансов отчет №0004625 и КЛЕН за 15.04.21 г.

Съставен е АУАН № F609549/19.04.2021 г. от инспектор по приходите при ЦУ на НАП, съгласно който при извършена проверка на 15.04.2021 г. на магазин за дрехи, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], било установено,

че за извършена покупка на колан на обща стойност от 06.00 лева, не е издаден фискален бон от фискално устройство в обекта, модел „Датекс“, с ИН на ФУ DT828245 и ФП №02828245, или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. От отпечатан от ФУ дневен финансов отчет №0004625 и КЛЕН за 15.04.21 г. било установено, че продажбата за сума от 6.00 лв. не е отразена като регистрирана, чрез издаден фискален касов бон, с което е нарушена разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

С оспорената в настоящото производство заповед № ФК-С1036-045654/28.04.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС, на [фирма] е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект - магазин за дрехи, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Административният орган е приел за установено, че на 15.04.2021 г., при извършена покупка на колан, на обща стойност 06,00 лв., платена в брой, не е издаден фискален бон от фискалното устройство „Датекс“, с ИН на ФУ DT828245 и ФП №02828245, или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. в горепосочения обект. Плащането било прието от продавач - консултант, присъствал по време на проверката, като за извършената продажба не бил отпечатан фискален бон от наличното и работещо фискално устройство или друг документ за регистриране на продажбата. Формиран е извод, че [фирма] е осъществило нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и чл. 25, ал. 6 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., тъй като попада в обхвата на лицата посочени в чл. 3, ал.1 на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и е било длъжно, но не е изпълнило задължението си при направеното плащане в брой, на стойност 06,00 лв., в стопанисвания от него търговски обект да издаде фискална касова бележка за извършената продажба при получаване на плащането. Продължителността на срока на ПАМ е мотивирана с характера на установеното нарушение, което според органа винаги води до негативни последици за фиска, тъй като не се отчитат приходи и води до отклонение от данъчно облагане. Посочено е, че предвид вида на осъществяваната от търговеца дейност - продажба на дрехи, работното време на магазина, както и местонахождението с голям клиентопоток, прилагането на ПАМ е необходимо, с цел да не се допускат в бъдеще нарушения от този вид. Срокът на запечатване на обекта е съизмерен с тежестта на извършеното деяние, с целената превенция от законодателя за преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект от страна на лицето–нарушител, конкретния вид упражнявана търговска дейност, както и с необходимото време за създаване на нормална организация на работата за отчитане на търговския оборот от дейността. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 10.05.2021 г.

От представените по делото от жалбоподателя доказателства се установява следното: Със Заповед № 10/04.01.2021 г., издадена от управителя на [фирма], е наредено на продавач-консултантите в процесния търговски обект да издават фискална касова бележка при всяка продажба. Със Заповед № 12/13.04.2021 г. управителят на [фирма] нарежда извършване на инвентаризация в търговския обект на 15.04.2021 г., за времето от 10:00 -14:00 часа.

С покана от 16.04.2021 г., на осн. чл.193, ал.1 КТ, продавач-консултанта А. И. Д. е поканена да даде обяснения във връзка с констатираното от органите на НАП на

15.04.2021 г. нарушение. Със Заповед № 13/19.04.2021 г., издадена от управителя на [фирма], на А. И. Д. е наложено дисциплинарно наказание.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. От заповед № 3766/25.09.2019 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, се установява, че Л. П. Х. (издателят на оспорената заповед) е преназначен на длъжността началник отдел „Оперативни дейности“ С., Дирекция „Оперативни дейности“, Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, считано от 01.10.2019 г.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта. Във връзка с възраженията в жалбата следва да се посочи, че производството е започнало с извършената на 15.04.2021 г. проверка от органи по приходите при ТД на НАП С., за осъществяване на която законът не предвижда изрично оправомощаване. Констатациите от извършената проверка са обективирани в протокол сер. АА № 0456154/15.04.2021 г., подписан от управителя на дружеството и с отбелязване, че не прави искания, възражения и бележки, а в обекта е поставено уведомление за констатираното нарушение, обуславящо налагане на ПАМ, от което следва, че жалбоподателят е бил уведомен за започналото административно производство.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по

смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. В чл. 25, ал. 6 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. е предвидено, че фискална касова бележка, в случаите по ал. 1, се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. При продажби по чл. 3, ал. 8 фискалната касова бележка се визуализира на контролния дисплей на ФУВАС.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че за извършената контролна покупка в стопанисвания от жалбоподателя обект не е издадена фискална касова бележка. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било дължимо от търговеца, стопанисващ магазина, съгласно цитираните по –горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Обстоятелството, че плащането е прието от работник на жалбоподателя, който не е издал фискален касов бон, както и доказателствата за вътрешните правила за осъществяване на трудовия процес в обекта и за наложено на работника дисциплинарно наказание, са ирелевантни в случая и не могат да обосноват правомерно поведение на дружеството. Независимо от установеното по несъмнен начин нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, съдът приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите му, по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. В обжалвания акт липсват ясни и конкретни мотиви за разпореденото запечатване на обекта за срок от 14 дни. Изложени са общи доводи за вида на засегнатите от нарушението обществени отношения, както и за възможната вреда за фиска, които биха били относими към всяко нарушение от вида на процесното и независимо от размера на срока на действие на запечатването. Формиран е и изцяло немотивиран извод, че срокът е съобразен с необходимото за целта време за създаване на нормална организация на работата за отчитане на търговския оборот от дейността на търговеца. Административният орган не е посочил никакви конкретни данни за дейността на търговеца, информация за наличие или липса на други нарушения на ЗДДС или други обстоятелства, които да обуславят извод, че дружеството цели отклонение от данъчно облагане. Същевременно не е обсъден niskият размер на извършената продажба и до колко неиздаване на фискален бон за сумата от 06,00 лв. обосновава запечатване на търговския обект за 14-дневен срок. Липсата на ясни и конкретни мотиви, както и на данни за дейността на [фирма], препятстват до голяма степен контролната дейност на съда по отношение на продължителността на определения със заповедта срок на действие на ПАМ. Видно от данните, изложени в протокола от проверката, в търговския обект на дружеството са били налични всички изискани от органа документи, които се водят коректно, а разликата между разчетената касова наличност от ФУ и фактическа касова наличност е в размер на 06.00 лева, съответстваща на стойността на контролната покупка. Същевременно административният орган не е обсъдил загубите, които биха настъпили за дружеството, респ. за фиска, в резултат на запечатването за срок от 14

дни.

В допълнение следва да се посочи, че ПАМ (от вида на процесната) се прилага с цел превенция срещу извършване на последващи нарушения по ЗДДС, както и постигане на правилно отчитане на извършваните от търговеца продажби. В случая обаче не са изложени каквито и да е мотиви и не са ангажирани доказателства за необходимостта от запечатване на обекта именно за 14-дневен срок, а не за по-кратък период. При неотчетена продажба за сумата от 06,00 лв., както и предвид установените обстоятелства на извършване на нарушението, съдът не споделя доводите на ответника, че срокът на ПАМ е съизмерен на извършеното и е съобразен с целите, които преследва закона.

По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК НАП следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноси в общ размер 550 лева, от които 50 лв. – платена държавна такса и 500 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно платежно нареждане от 21.05.2021 г. и договор за правна защита и съдействие от 18.05.2021 г. Възражението на ответника в тази насока е неоснователно, тъй като съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвиждащ минимално възнаграждение по административни дела без определен материален интерес в размер на 500 лв., платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в посочения размер не е прекомерно.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1036-0456154/28.04.2021 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: